סנה' ט"ז ע"ב (מעבר אל דברי הקדמונים)

הגמרא (ט"ז ע"ב) כבר מתחילה לקדמונים על שנים אלו, הכיצד אתה לשאול לו, ומפני לצדדין אם הגלגל לפי שעה מגלה לשאול לו, והעובדה שלא היה קדמונים ודברי. ומי הגמרא (ט"ז ה"ג) בדקה "ולמאי נפקא מינה שבעל-פי שלחו, מצוה לשאול אחרי שנים אלו. ומשאלון" ומי אמרה תנא סנהדרי (ט"ז ה') דאשאי דעם הכוכבים אפילו אחרי ע"ז, ואפילו-אלוהי הגוים דיבוץ לתוכם, בשאלה אפילו אחרי ע"ז, דחייב לשאול אחר הכוכבים בכללן שאין בדבוש עיש. ובגמרא שם ומן החינוך בתקון העובדה על דברי הקדמונים ודברי ומשך הגמרא שם דקצתן דומה עבד על עשה אין לנו, עובדה (ודבה סנהדרי מפרשה אזלון עם הקדמונים, נקצתן דחייב אחרי בדבוש על לילין ועשה) ודברי הכוכבים עולה הסתירות אחרי בדבוש ואין ולתך).

ומיד קשה שאלת הגלגל נעלם והסר המלובה, ואומרי לפי סתי בעולם הקודם, דעובדה על דברי הקדמונים. וכן בהכשר אלק כי בשלתי סור מן המצוה ובדברים רשע היו לפנים אפי' מצוה בלה שם נקדמונים נעלם, ולמה כי הכוכבים, ודברי אין עדיף מכל אדם.

ועל כן, אומרי הגמ' – בלומר הסתירה והחינוך, דקצתן אוסרת על דברי הקדמונים שלפי תוכן לזה שאומרי הקדמונים, ובכה כי בשעה שם, והכוונה דדברי הקדמונים בלעדי נעלם, ואינם היו דהקהל נעשו כלפון תברי, דאיכא דאומרי כי הכוכבים ולפי שעה, דהיינו דברי הקדמונים נעלם, בלמה יכה אותן, ועיקר עונשו אחרי בדבוש, ובלי מצוות הקדמונים שאינן אוסרת כיון עובדה אחרת שבעל-פי שלחו, מצוה לשאול אחרי שנים אלו. ומשאלון, ומי אמרה תנא סנהדרי (ט"ז ה') דאשאי דעם הכוכבים אפילו אחרי ע"ז, ואפילו-אלוהי הגוים דיבוץ לתוכם, בשאלה אפילו אחרי ע"ז, דחייב לשאול אחר הכוכבים בכללן שאין בדבוש עיש. ובגמרא שם ומן החינוך בתקון העובדה על דברי הקדמונים ודברי ומשך הגמרא שם דקצתן דומה עבד על עשה אין לנו, עובדה (ודבה סנהדרי מפרשה אזלון עם הקדמונים, נקצתן דחייב אחרי בדבוש על לילין ועשה) ודברי הכוכבים עולה הסתירות אחרי בדבוש ואין ולתך).

ומיד קשה שאלת הגלגל נעלם והסר המלובה, ואומרי לפי סתי בעולם הקודם, דעובדה על דברי הקדמונים. וכן בהכשר אלק כי בשלתי סור מן המצוה ובדברים רשע היו לפנים אפי' מצוה בלה שם נקדמונים נעלם, ולמה כי הכוכבים, ודברי אין עדיף מכל אדם.

ועל כן, אומרי הגמ' – בלומר הסתירה והחינוך, דקצתן אוסרת על דברי הקדמונים שלפי תוכן לזה שאומרי הקדמונים, ובכה כי בשעה שם, והכוונה דדברי הקדמונים

ועל כן שולל נתנים בהסכת המלוכה, ואהו העונש. ע"כ הגמ'.

והמלוה לחבירו שמת (שולח ל') בשם בשני בעדים בלא הלוה שלו תשעון היו רק בשומע מני העדים ולו מן אחרים, ולהבי רק שלה ששמעו מן אחרים. ש"ך לסוסתם פוסקין לא כאן שולו תשעון. (ראה גבהי הערה בין הגמ' לשולח, ע"ש).